

Textová část

ANOTACE

Městský mobiliář by měl plnit svou užitnou funkci a zbytečně na sebe nestrhávat pozornost. To ovšem neznamená, že nemá být sám o sobě krásný. Přesto že návrh sleduje především užitnou a praktickou funkci, což dalo vzniknout konceptu opakujícího se konstrukčního prvku, který v různých obměnách slouží jako základní konstrukce všech složek mobiliáře, klade návrh důraz i na krásný materiál a kultivovaný detail. To je sice bohužel často věc, která je oku běžného pozorovatele skrytá, ale o to je pro návrh zajímavější, neboť jde o krásu, kterou je potřeba hledat, stejně jako je to v případě zvolené minimalistické konstrukce, která se snaží být krásná svojí jednoduchostí a proporcemi.

KONCEPCE

Návrh pracuje s tématem základního konstrukčního prvku, který se opakuje u všech složek mobiliáře, čímž ho činí praktičtější pro výrobu a také všechny složky designově a esteticky sjednocuje. Konkrétně jde o rám z ploché oceli, použitý jako základní nosný prvek, který je doplněný buď o dřevěný sedák a tvoří lavičku, nebo nese plechový odpadkový koš, či jen sám o sobě slouží jako stojan pro jízdní kolo.

Kromě toho se v návrhu počítá i s tím, že při sestavování více prvků dohromady, se bude postupovat ekonomičtěji než jen pouhým sesazováním k sobě. Například v případě spojení dvou a více laviček je možné dosáhnout úspory materiálu tak, že dva sedáky vedle sebe vynáší pouze jeden středový rám.

Konstrukce také sleduje minimalistickou čistotu a jednoduchost provedení a nemá ambice na sebe poutat příliš pozornosti a dominovat prostoru, ve kterém je osazena.

KONSTRUKCE

Jak již bylo zmíněno, všechny prvky využívají jako základní nosný element rám z ploché pozinkované oceli.

Stojan na kola využívá prakticky pouze zmíněný ocelový rám, coby základní konstrukci, která je kotvena do betonového základu. Na rám je možno upevnit dvě kola, každé z jedné strany. Design rámu je na první pohled tak obyčejný, že se nabízí otázka, v čem spočívá ta skvělá myšlenka, ale to právě návrh sleduje – Vytvořit konstrukci maximálně prostou a jednoduchou, jejíž půvab spočívá v její univerzálnosti.

Lavička s opěradlem využívá stejný základní prvek jako nohy a podpěry pro ruce. Do bočních rámu jsou ukotveny ocelové pásoviny, na kterých je uložený

sedák z dřevěných desek, které jsou k sobě sraženy. Nakloněním sedáku jednak vznikne komfortnější sezení a také je takto odvedená dešťová voda, která tak pro dřevo nepředstavuje tak velkou hrozbu jako v případě vodorovné plochy. Opěrka je řešena jako šikmo seříznutá deska, která je na krajích ukotvena do ocelového rámu a nahoře zalícovaná s dřevěným obkladem područek. Pro případnou hrozbu zatékání vody mezi jednotlivými prvky, stejně jako problematické spojování dřeva a oceli, která se obvykle rosí a vystavuje dřevo zvýšené vlhkosti, se zde uvažuje možnost vyplnění těchto mezer pružným voděodolným tmelem, který tak vytvoří mezi jednotlivými prvky separační vrstvu, či vyplněním mezery zabrání samotnému zatečení vody.

Lavička bez opěradla má sedák vodorovný, z toho důvodu jsou zde desky navrženy s určitými odstupy, aby voda nestála dlouho ve velké ploše, ale odtékala mezi deskami pryč.

Odpadkový koš ať už malý nebo kapacitní, je navržený jako ocelová skříň s dvířky na zámek, za kterými je skrytá nádoba shromažďující odpad. Uzamykatelnost koše slouží jednak pro zabránění možnosti vkládání domovního odpadu do koše nebo vandalismu. Materiál skříně se uvažuje stejný jako u nosného rámu, tedy pozinkovaný ocelový plech.